

Cesvaines evaņģēliski luteriskās

Draudzes Vēstis

Nr. 11(119)

2019.gada 22.decembris –
2020.gada 5.janvāris

GANĀ SLEJA

Draudzes mācītājs Reinis Bikše

“Jo ir atspīdējusi žēlastība, kas nes pestīšanu visiem cilvēkiem, tā mūs audzina.” /Titam 2:11/

Mīļā Cesvaines ev. lut. draudze,
sirsnīgi sveicu Kristus dzimšanas svētkos!

Vai kādreiz esi ilgojies nokļūt tur Betlēmē, lai piedzīvotu to, ko reiz gani piedzīvoja, lai personīgi varētu dzirdēt eņģelus un sastaptu Kungu Jēzu Kristu? Toreiz eņģeļi ganiem pavēstīja: *“Nebīstieties, jo redzi, es jums pasludinu lielu prieku, kas visiem ļaudīm notiks: jo jums šodien Pestītājs dzimis, Dāvida pilsētā, kas ir Kristus, Tas Kungs.” /Lk.2:10-11/* Toreiz ganiem eņģeļu vēsts skanēja tik personīgi un tuvu, bet kā ir ar mums šodien? Vai arī tu ilgojies dzirdēt vēsti par glābēju, kas nāk tieši pie tevis?

Apustulis Pāvils pirmajām draudzēm nemitējās atgādināt, ka Jēzū Kristū ir dota glābšana: *“Jo ir atspīdējusi žēlastība, kas nes pestīšanu visiem cilvēkiem” /Titam 2:11/* Visiem cilvēkiem, toreiz pirmajai draudzei, un katrai paaudzei ir jādzird vēsts par glābēju.

Dieva žēlastības un glābšanas vēstij ir jāskan ar spēku un mīlestību, jo aizvien pasaule ir grēkā kritusī un tik daudzi vēl dzīvo grēkā, atšķirti no Dieva tuvuma un mūžīgas glābšanas.

Dieva vārds saka: *“Visi ir grēkojuši, visiem trūkst dievišķās godības” /Rom. 3:23/* Mēs sagaidām, ka glābēji, kuri dodas glābt tos, kas ir dzīvības briesmās, ir ļoti konkrēti un tieši savā rīcībā. Tā arī Dieva vārds ir ļoti skaidrs un tiešs vārds, jo tas meklē pazudušos un grēciniekus. Jāņa atklāsmes grāmata runā ļoti skaidri: *“Nemūžam tur nekas neieies, kas nesvēts, un nevienš, kas dara negantību un melo, bet vienīgi tie, kas rakstīti Jēra dzīvības grāmatā.” /Atkl. 21:27/*

Tiem, kas atrodas nāves briesmās, nav lielāka prieka par glābēju, kas nāk. Eņģeļi pasludina šo prieku vēsti: *“jums šodien Pestītājs dzimis, Dāvida pilsētā, kas ir Kristus, Tas Kungs.” /Lk. 2:11/*

Te kāds stāsts, kas palīdz ieraudzīt glābēja nozīmi. 1988. gadā Anissai Ayalai palika sešpadsmit gadi, kad viņai tika diagnosticēta reta leukēmijas forma. Ārsti sacīja, ka, ja viņa nesaņems kaulu smadzeņu transplantāciju pēc ķīmijterapijas un staru terapijas, viņa mirs.

Bija nepieciešams kāds atbilstošs donors, bet, ne viņas vecāki, ne brālis neatbilda visiem nosacījumiem un viņiem bija jāmeklē cits donors, bet to nevarēja atrast. Viņas vecāki, cerībā uz brīnumu, gaidīja ienākam ģimenē vēl vienu bērnu, kura kaulu smadzenes būs saderīgas ar Anisu. Viņi ar lielu prieku saņēma ziņas, ka gaidītais bērniņš ir saderīgs ar Anisu un varēs būt donors savai mātai. Kad mazā māsiņa bija pietiekami veca, tika veikta operācija. Tas notika mazās māsiņas 14. dzīves mēnesī un daļa no viņas kaulu smadzenēm tika dotas viņas mātai Anisai. Anissa pilnībā atveseļojās no leukēmijas un abas māsas varēja būt kopā.

Mazā māsiņa izglāba savas lielās māsas dzīvību. Viņa reiz sacīja: "Ja es nebūtu ideāli atbildusi kā donors manai mātai, viņa nebūtu šeit."

Jēzus ienāca šajā pasaulē ar skaidru mērķi mūs glābt. Viņš ir vienīgais Glābējs, kas var izglābt mūs, jo atbilst mums. Viņš ne tikai nāk pie mums, bet mirst pie krusta mūsu grēku dēļ, lai mēs dzīvotu. *“Jēzus sevi iztukšoja, pieņemdams kalpa veidu, tapdams cilvēkiem līdzīgs; un, cilvēka kārtā būdams, Viņš pazemojās, kļūdams paklausīgs līdz nāvei, līdz pat krusta nāvei!” /Fil. 2:7/*

Dievs saka: *"Es tevi mīlēju ar mūžīgu mīlestību, tādēļ Es pret tevi tik uzticīgi esmu saglabājis Savu žēlastību. /Jer. 31:3/*

Šodien mēs varam svinēt Kristus dzimšanas svētkus un arī mūsu dzimšanas svētkus. Jēzus saka: *"Es dzīvoju, un jums būs dzīvot. " /Jņ.14:19/*

ARHIBĪSKAPA VĒSTĪJUMS

Vēstījums 2019.gada Ziemsvētkos

Dieva mīļotie,

priecīgi sveicu jūs Kristus dzimšanas svētkos! Ja Ziemsvētku notikumā uzmanīgi vērojam Dievu, tad saprotam – lai kur mēs dzīvē atrastos un lai cik samaitāti un nederīgi mēs būtu, mūsos tomēr ir kāda neatņemama vērtība. Dievs to izpauž ar visu savu rīcību.

Kā veidojas attiecības starp cilvēkiem? Mēs labi zinām, ka cilvēki spēj būt bīstami, mēdz pievilt un nodarīt pāri. Ir dabiski piesargāties. Ja pasniedzam roku, tad riskējam, ka tajā var iekost. Bet mēs tomēr to darām, jo jūtam, ka otrs cilvēks līdzās var dzīvi padarīt vieglāku un labāku. Īstais cilvēks blakus ir vērtība, ko svinēt. Tādēļ riskējam uzticēties cerībā, ka no visa, kas otrā ir, mums izdosies priekšplānā izvest to, pēc kā ir vērts sniegties. Pasniedzot roku pretī, otrs cilvēks dara to pašu. Tā mēs veidojam pasauli, kurā var dzīvot.

Ziemsvētkos mums roku pasniedz Dievs, labi zinot, ka mēs tajā iekodīsim. Tas rāda, cik lielu vērtību viņš mūsos redz un cik ļoti ilgojas to ar mums svinēt. Viņš grib mūs sev blakus un sniedzas pēc mums, lai izvestu priekšplānā pašu dārgāko – tikai cilvēkam dāvāto spēju pazīt Bētleme dzimušo Kristu, atsaukties viņa aicinājumam un piedalīties viņa dzīvē.

Vēlēsim Dievam labu izdošanos! Lai viņam sekmējas likt uzmirdzēt mūsu Dieva tēlam un līdzībai! Tad eņģeļi varēs gaviļēt – Gods Dievam augstībā un miers virs zemes cilvēkiem, uz ko Dievam labs prāts. Tad starp tiem būs arī mēs.

Sirsnībā,

+ Jānis

Rīgas arhibīskaps

ZIEMSVĒTKOS

Mācītājs Romans Kurpnieks

Stāsts par Jēzus piedzimšanu

Reiz bija ģimene: vīrs, sieva un bērni. Viņi dzīvoja laukos pie dabas, un viņu ikdiena bija darbs. Sieva ticēja Dievam un savus bērnus audzināja kristīgi: lasīja tiem priekšā Svētos Rakstus, kopā lūdza un pateicās, neskatoties uz vīra dzēlīgajām piezīmēm par viņas ticību.

Kādā Kristus piedzimšanas svētvakarā sieva kopā ar bērniem devās uz dievkalpojumu un aicināja līdzī arī vīru.

– Tas stāsts par Jēzu un Viņa piedzimšanu ir bezjēdzīgs! Kādēļ Dievam pēkšņi vajadzētu Sevi pazemot, kļūt par cilvēku un nonākt uz zemes?! Tas taču ir smieklīgi! – viņš ironiski sacīja.

Sieva un bērni devās uz baznīcu, bet vīrs palika mājās. Kamīnā tika iekurta uguns, un vīrs apsēdās pie tā, lai baudītu tēju un piparkūkas. Tikmēr aiz loga, no debesīm, sāka krist sniega pārslas, spēkā pieņēmas vējš, un drīz vien tas pārvērtās spēcīgā putenī. Vēja brāzmas bija tik stipras, ka varēja dzirdēt, kā slēgi sitas pret sienu un kā švīkst mājas tuvumā augošo bērzu zari. Te pēkšņi būkšķis pievērsa vīra uzmanību. Pavēries pa logu, viņš neko neredzēja. Arī durvju atvēršana nelīdzēja. Mazliet ieklausoties, varēja dzirdēt klaigas. Vīrs nolēma iziet laukā, lai noskaidrotu iemeslu neparastajām skaņām. Izgājis no mājas netāli esošajā pļavā, vīrs redzēja, kā liels zosu bars izmisīgi lidinājās un klaigāja. Putni centās pacelties debesīs, bet nespēja spēcīgo brāzmu dēļ. Tie bija nomaldījušies gājputni, kuri nu centās atrast ceļu uz siltajām zemēm. Kādu brīdi vīrs stāvēja un domāja, ko lai iesāk? Viņam bija žēl nabaga zosis un tik ļoti gribējās tām palīdzēt. Līdz beidzot viņš nolēma atvērt kūts durvis vaļā un aicināt apmulsušos spārņaiņus patverties tajā, lai tie siltumā un aizvējā varētu paglābties, pirms doties tālāk. Plaši atdarījis vārtus un iededzis gaismu, vīrs visādi centās pievērst putnu uzmanību, lai tie ieietu patvērumā. Bet tas nekādi neizdevās. Tad vīrs no mājām paņēma maizi, nokaisīja ceļu līdz kūtij ar maizes drupačām un cerēja, ka zosis ienāks siltumā. Bet nekā, tās turpināja laidelēties un klaigāt puteņa pārņemtajā tīrumā. Jau izmisis, viņš mēģināja putnus padzīt uz kūts pusi, bet tas tos satrauca vēl vairāk.

– Kādēļ zosis nenāk tur, kur tās būs drošībā?!?! – nesapratnē iekliedzās vīrs – vai tiešām tās nesaprot, ka šis ir vienīgais veids, kā izglābties tādā putenī? Kāpēc tās neseko man?

Nedaudz pārdomājis notiekošo, vīrs apsēdās un čukstēja:

– Varbūt putni vienkārši nevēlas sekot cilvēkam? Ja vien es varētu pārvērsties par zosi! – nu jau skaļākā balsī viņš sacīja.

Un tūlīt vīram prātā ienāca doma. Viņš iegāja dziļāk kūtī, paņēma mājas zosi un aiznesa to uz klajumu. Mājas putns, sākumā apjucis, klaigādams vicināja spārnus, bet drīz vien devās uz kūts pusi, jo tik bieži bija mērojis šo ceļu. Tūlīt arī meža zosis viena aiz otras, cita lidodama, cita palēkdamies un cita brienot, devās uz patvērumu.

Vīrs stāvēja malā un vēroja šo vienreizējo skatu, līdz viņam prātā vēlreiz ienāca jautājums, kuru nesen bija uzdevis:

– Ja vien es varētu pārvērsties par zosi, vai es spētu viņas izglābt?!

Vienlaicīgi galvā atskanēja vārdi, kurus viņš bija sacījis savai sievai:

– Kādēļ Dievam pēkšņi vajag Sevi pazemot, kļūt par cilvēku un nonākt uz zemes?

Nu viss bija skaidrs! Tas ir tas, ko Dievs izdarīja. Viņš kļuva par cilvēku, lai mūs izglābtu. Mēs esam šie pārbiedētie, aklie un apjukušie putni, kas nespēj atrast ceļu mājup. Dievs tapa cilvēks, lai mūs aizvestu mājās.

Vējš norimās un tāpat arī vīra satraukums. Saprotot, kādēļ Jēzus nāca pasaulē, pār viņa vaigiem bira asaras. Nometies ceļos, vīrs no visas sirds, iespējams, pirmo reizi lūdzās.

– Pateicos, Tev Kungs, Jēzu Kristu, ka Tu neatstāji mani, lai arī es atstāju Tevi, Tu atnāci pie manis un vedi mani uz Savām ganībām. Lūdzu pieskaiti mani pie Sava izredzētā ganāmpulka!

Daudzi stāsti sākas ar reiz bija, bet ir tikai viens stāsts, kurš sākas ar reiz ir. Tas ir stāsts par Dieva mīlestību, kuru Viņš atklāja Jēzū Kristū. Novēlu, lai vēsts par Jēzu tev ir šodienas un nevis vēsture. Jo Jēzus var simtiem reizi piedzimt no jauna Betlēmē, bet tev no tā nebūs nekāda labuma, ja kaut reizi Viņš nepiedzims tavā sirdī.

“Šī ir mīlestība – nevis mēs esam mīlējuši Dievu, bet Viņš ir mīlējis mūs un sūtījis savu Dēlu – izlīgumu par mūsu grēkiem.”(1Jņ 4:10)

ieslēgt Jēzu

Tuvojās Ziemassvētki un bērni skolā nolēma iestudēt Ziemassvētku stāstu. Nu tādu, kā senos laikos – ar Mariju un Jāzepu un eņģeļiem, ganiņiem un Austrumu gudrajiem, ziemassvētku dziesmām un jaundzimušo Jēzus bērniņu silītē. Bija tik daudz darāmā, bērni bija aizrāvušies, un visi ar nepacietību gaidīja dienu, kad ludziņa beidzot tiks izrādīta.

Un nu lielais brīdis bija klāt! Marija un Jāzeps izskatījās lieliski. Arī ganiņi bija viens par otru jaukāki un uz skatuves tika uzdabūta pat īsta aita. Katrā gadījumā – jautrības netrūka, omītes ar sentimentu atcerējās līdzīgus pasākumus savā bērnībā, vecāki jutās lepni par saviem bērniem un arī aita galu gala samierinājās ar likteni un stāvēja gluži kā iemieta pašā skatuves vidū.

Bija pienākusi izrādes kulminācija. Marija un Jāzeps izskatījās gana svarīgi, ganiņi bija sanākuši un nometušies ceļos, bija pienācis brīdis izslēgt visas gaismas, atstājot tikai nelielu spuldzīti Jēzus silītē. Puisis, kas bija atbildīgs par gaismošanu, nospieda slēdzi – un ai, kāda neveiksme - izslēdzās arī mazā gaismiņa, kas bija jāatstāj silītes izgaismošanai.

Kādu brīdi valdīja pilnīga tumsa... neviens īsti nezināja, ko nu tagad darīt.. līdz no tumsas atskanēja mazākā ganiņa pārmetumu pilnais čuksts: "Klau, tu taču izslēdzi Jēzu!" Šim puisim vienkārši mazliet misējās –bet cik gan daudz pasaulē ir cilvēku, kas paši izvēlas "izslēgt Jēzu" – viņi to darīja gan senatnē, kad viņš bija nācis pasaulē un dzīvoja starp mums kā līdzīgs starp līdzīgiem, gan tagad. Bet izslēdzot Jēzu, mums jāpaliek tumsā.. tumsā, kur viss labais ir apslēpts un aptumšots.

Labi, ka aizvien vēl ir kāds, kas zin, ka aiz tumsas slēpjas gaisma.

Nodibinājuma „Luterāņu stunda” sagatavots materiāls

DZEJA

EŅĢELIS

Šonakt savas durvis neaizver,
Ielaid debess atspīdumu telpā.
Šonakt varbūt atnāks eņģel's kluss
Sasildīties tavā siltā elpā,
Sasildīties tavā ticībā.

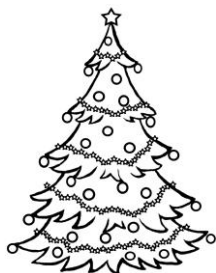
Varbūt viņš tev vēsti atkārtos,
Kuras skaistums dziesmās skan un zvana,
Un, tev blakus stāvot, zīmi dos
Svētās stundas jaunai atnākšanai,
Sildīdamies tavā ticībā.

Tad varbūt viņš pats par gaismu kļūs,
Saplūzdams ar gaismu debess telpā,
Kad tā nosalušie spārni būs
Sasiluši tavā siltā elpā,
Sasiluši tavā ticībā.

Šonakt savas durvis neaizver.

/ Valda Moora /

DRAUDZES EGLĪTE

Visi esiet mīļi gaidīti
3. janvārī plkst. 18.30
baznīcas siltajās telpās (aiz altāra)
uz mūsu draudzes eglīti.

Līdzī aicinām ņemt groziņu un dāvanīgu loterijai!

Ikviens ir aicināts iesaistīties vakara norisē ar saviem talantiem, priekšnesumiem vai idejām par aktivitātēm!

KALENDĀRS

“Ja Tas Kungs tā gribēs, mēs dzīvosim un darīsim to un to.”

/Jēk. 4:15/

Cesvaines draudzes kalendārs

Datums	Dievkalpojumi un notikumi		Papildinformācija
Svētdiena 22.decembris	9⁰⁰	DIEVKALPOJUMS	Adventa ceturtdā svētdiena Svētdienas skola
Otrdiena 24.decembris	19 ⁰⁰	Dievkalpojums	Kristus piedzimšanas svētvakars
Ceturtdiena 26. decembris	19 ⁰⁰	Dievkalpojums	Otrie Ziemsvētki
Svētdiena 29.decembris	9⁰⁰	DIEVKALPOJUMS	Pirmā svētdiena pēc Ziemsvētkiem Svētdienas skola
Ceturtdiena 2.janvāris	18 ⁰⁰	Bībeles stunda	
	19 ⁰⁰	Dievkalpojums	
Piektdiena 3.janvāris	18 ³⁰	Draudzes eglīte	
Svētdiena 5.janvāris	9⁰⁰	DIEVKALPOJUMS	Otrā svētdiena pēc Ziemsvētkiem Svētdienas skola

KONTAKTI

Mācītāja pieņemšanas laiks ir ceturtdienās no plkst. 18⁰⁰ -19⁰⁰.

Mācītājs Reinis Bikše, tel.26899309, bikse.reinis@gmail.com

Draudzes priekšnieks Normunds Kārklīšs, tel. 29169309, normundskarklins69@inbox.lv

Draudzes locekļu ikgadējo ziedojumu pret kvīti var samaksāt pie draudzes kasieres Anitas Babānes, tel. 29359392

Cesvaines evaņģēliski luteriskā draudze, Baznīcas ielā 4, Cesvainē, LV4871,
Reģ. nr. 90000507727, AS SEB banka, konta Nr. LV 92UNLA0050011543844

„Draudzes Vēstis” lasi arī draudzes mājaslapā: www.cesvainesdraudze.lv

Un seko līdzī draudzes facebook lapai: facebook.com/cesvainesdraudzes